اخباروگزارش های کارگری 13 آبان ماه 1405

- ادامه اذیت و آزار پرستاران حق طلب بیمارستان ملکی سازمان تأمین اجتماعی فیاض‌بخش تهران

- ادامه اعتصاب رانندگان بخش خصوصی اتوبوسرانی یزد دراعتراض به و هزینه‌های سرسام‌آور نگهداری خودرو و معیشت ونرخ کرایه

- ادامه کنش های آموزش‌دهندگان نهضت سوادآموزی کشوربرای تبدیل وضعیت وپایان دادن به بلاتکلیفی 14 ساله با سفر به تهران برای چندمین بار وبرپایی تجمع مقابل وزارت آموزش و پرورش

- تجمع اعتراضی خریداران پروژه 186 واحدی نیایش تهران نسبت به بلاتکلیفی 9 ساله و وعده های توخالی

- ادامه اعتراضات گلخانه داران سیستان وبلوچستان نسبت به کاهش سهمیه و تأخیر در تحویل سوخت بابرپایی تجمع گلخانه داران شهرستان گلشن مقابل ساختمان جهاد کشاورزی استان در زاهدان

- علیه کودک‌کشی در زندان‌های ایران

- عفو بین‌الملل خواستار توقف فوری اعدام‌ها در ایران، لغو تمامی احکام اعدام و برقراری مهلت قانونی برای لغو کامل مجازات اعدام شد

- ضرب و شتم معلم علی احمدی بازنشسته ۷۷ ساله و اهل ممسنی در زندان شیراز

- کانون نویسندگان ایران:اعتراض انجمن فیلم کوتاه ایران به «اعلام جرم علیه جعفر پناهی»

- محرومیت زهره جاوید، معلم یاسوجی از حق تدریس در پی رد صلاحیت گزینشی

- دیدار مسعود فرهیخته معلم زندانی با خانواده

- درخواست فدراسیون روزنامه‌نگاران آسیا و اقیانوسیه از حفاظت فوری از روزنامه‌نگاران در یمن

- پنجمین روز اعتراضات کارگران صنعت پوشاک بنگلادش؛ تعطیلی صدها کارخانه و خروج نزدیک به 700 هزار کارگر از محل کار؛ یورش پلیس با گاز اشک‌آور و نارنجک‌های صوتی، مجروح‌شدن ده‌ها کارگر و بازداشت تعدادی از آنان؛ موافقت هیئت دستمزد با تغییر ساختار پرداخت از دسامبر، بدون تعیین میزان افزایش دستمزد

- فراخوان مشترک اتحادیه‌ها و سازمان‌های مدافع حق مسکن در هفت کشور اروپایی برای تظاهرات هماهنگ 20 تا 22 نوامبر علیه گرانی، بحران مسکن و سیاست‌های ریاضتی

****

***ادامه اذیت و آزار پرستاران حق طلب بیمارستان ملکی سازمان تأمین اجتماعی فیاض‌بخش تهران**

اذیت و آزار پرستاران حق طلب بیمارستان بیمارستان ملکی سازمان تأمین اجتماعی فیاض‌بخش تهران با تشکیل پرونده در تخلفات اداری، صدور احکام کار در مؤسسات عام‌المنفعه، گرفتن تعهدنامه‌های اجباری و حذف ناگهانی 16 تا 28 میلیون تومان از دریافتی ماهانه ،ادامه دارد.

مسئله اصلی پرستاران بیمارستان‌های تأمین اجتماعی، شکاف قابل توجهی است که میان حجم کار سنگین آن‌ها و مبالغ دریافتی‌شان وجود دارد؛ به‌طوری‌که این پرسنل در مقایسه با همکاران خود در بیمارستان‌های وزارت بهداشت و دانشگاه‌های علوم پزشکی، احکام کارگزینی پایین‌تری دارند، قانون تعرفه‌گذاری خدمات پرستاری برایشان به شکل کامل اجرا نشده و مبالغ کارانه (پرکیس) آن‌ها با تأخیر و با ارقام کمتری پرداخت می‌شود .

این کمبودها موجب شد که در یک سال گذشته، پرستاران بیمارستان‌های تأمین اجتماعی در شهرهای مختلف و به‌ویژه در تهران، بارها نسبت به شرایط خود اعتراض کنند. در این میان، بیمارستان فیاض‌بخش تهران به‌عنوان یکی از بزرگ‌ترین مراکز درمانی تأمین اجتماعی که بار مراجعات غرب و جنوب پایتخت را به دوش می‌کشد، کانون اصلی این پیگیری‌های شغلی ومعیشتی بود. در بیمارستان فیاض‌بخش اما این مطالبه‌گری‌ها که در مردادماه سال جاری به یک تجمع سه‌روزه در محوطه بیمارستان انجامید، مسیر دیگری پیدا کرد. با وجود اینکه مسئولان در ماه‌های گذشته اعلام می‌کردند مشکلات با گفت‌وگو برطرف شده است، روایت پرسنل این مرکز درمانی نشان می‌دهد که پیگیری مطالبات برای شماری از همکاران آن‌ها به تشکیل پرونده‌های قضایی، اخذ تعهدنامه‌های اجباری و کسر سنگین از فیش‌های حقوقی ختم شده است .

یکی از پرستاران بیمارستان فیاض‌بخش درباره چگونگی شکل‌گیری پیگیری‌های اولیه و دلایل برگزاری تجمع به خبرنگار رسانه ای گفت:ماجرا از سال گذشته شروع شد. پرستاران برای درخواست مطالبات خود، از جمله پایین بودن حقوق و وعده‌هایی که برای افزایش مبالغ پوششی و پرکیس داده شده بود، نامه‌نگاری کردند که بیش از یک سال هم طول کشید. بعد از مدتی، برخی از مسئولان به بیمارستان آمدند، با پرسنل صحبت کردند و وعده دادند که مطالبات در یک بازه زمانی مشخص و به صورت ضرب‌الاجل محقق می‌شود. همان‌جا خودشان پیشنهاد دادند که پنج، شش نفر را به‌عنوان نماینده انتخاب کنید و هر درخواستی دارید از طریق آن‌ها به ما بگویید. پرسنل هم پنج، شش نفر از همکاران را به‌عنوان نماینده انتخاب کردند تا مشکلات را از طریق نامه‌نگاری منتقل و پیگیری کنند .

او ادامه داد: وقتی دیدیم با وجود این نامه‌نگاری‌ها هیچ رسیدگی‌ای صورت نمی‌گیرد، نمایندگان به بخش بازرسی رفتند. ایشان هم قول داد که برای بازرسی به بیمارستان بیاید، اما روزی که قرار بود بیاید دقیقاً روز شنبه‌ای بود که مصادف شد با شروع جنگ چهل‌روزه. با پیش آمدن آن شرایط، طبیعتاً موضوع پنج، شش ماه مسکوت ماند و پرستاران هم در آن وضعیت هیچ حرفی نزدند تا اینکه رسیدگی به مطالبات به بعد از عید موکول شد. اما بعد از عید تا مردادماه، هرچقدر همکاران ما تماس گرفتند و پیگیری کردند تا ببینند نتیجه وعده‌ها چه شد، هیچ‌کس پاسخگو نبود .

پرستار دیگری درباره تجمع مردادماه و اتفاقاتی که در آن سه روز در محوطه بیمارستان رخ داد،نیز گفت:وقتی هیچ مقامی به پرسنل پاسخ نداد، پرستاران تصمیم گرفتند تجمع کنند. البته تجمع به این شکل بود که نه شعاری دادند و نه شلوغ کردند؛ فقط بدون هیچ تنشی رفتند و مقابل اورژانس

بیمارستان خودمان در فیاض‌بخش نشستند. سه روز این تجمع ادامه داشت و در این مدت، رئیس حراست کل استان تهران می‌آمد مقابل پرستاران می‌نشست و از آن‌ها فیلم می‌گرفت، بدون اینکه جلو بیاید و بپرسد مشکل شما چیست. هیچ‌کس با پرستاران صحبت نکرد و به نظر می‌رسید احتمالاً به دنبال پرونده‌سازی برای پرسنل هستند .

به گفته پرسنل بیمارستان، چند روز پس از این تجمع، شش نفر از پرستاران و کادر درمانی که به‌عنوان نماینده پیگیر مطالبات بودند، به ساختمان مدیریت فراخوانده می‌شوند. یکی از پرستاران بیمارستان که از وضعیت این شش همکار خود اطلاع دارد، آنچه را در طبقه پنجم مدیریت گذشته است، این‌گونه روایت می‌کند:یک روز صبح به این شش نفر از همکاران ما زنگ زدند و گفتند ریاست بیمارستان با شما کار دارد. آن‌ها هم به طبقه پنجم رفتند، اما در آنجا با پنج، شش نفر از نیروهای امنیتی روبه‌رو شدند. از ساعت هشت صبح تا شش غروب درهای بخش مدیریت را بستند، هیچ‌کس را به داخل راه ندادند و این شش نفر را تا غروب همان‌جا نگه داشتند و بازجویی کردند؛ هیچ‌کس هم در بیمارستان اعتراض نکرد که چرا در محیط کار با کادر درمان چنین برخوردی می‌شود .

این پرستار با اشاره به اینکه در جریان آن روز با همکارانش برخورد تندی صورت گرفته است، اضافه کرد:طبق اطلاعاتی که تمام پرسنل بیمارستان در جریان آن هستند، در آن ساعات با این همکاران برخورد تندی صورت گرفت؛ یکی از پرسنل بیهوشی اتاق عمل که همسر یکی از همان پرستاران است، آسیب دید. همچنین به یکی دیگر از پرستاران خانم که سابقه ناراحتی قلبی داشت به قدری فشار عصبی وارد شد که فشار خونش به شدت بالا رفت و پس از آن ماجرا به مدت پنج روز در بخش CCU خودِ بیمارستان بستری شد که پرونده پزشکی او هم موجود است. همان روز گوشی‌های موبایل هر شش نفر را هم ضبط کردند و بردند؛ اکنون با گذشت حدود سه ماه از آن ماجرا و با اینکه دو بار هم نامه فکس شده که گوشی‌ها را تحویل بدهند، تلفن همراه چهار نفر را پس داده‌اند اما موبایل دو نفر از این همکاران هنوز در توقیف است .

تشکیل پرونده در دادگاه انقلاب و حکم 6 ماه کار در مؤسسات عام‌المنفعه

پرستار دیگری از بیمارستان فیاض‌بخش درباره روند قضایی که برای این شش عضو کادر درمان رقم خورده،چنین گفت:بعد از آن روز، برای این همکاران ما پرونده‌های سنگین تشکیل دادند و اتهاماتی مانند نشر اکاذیب به آن‌ها وارد کردند؛ در حالی که پرستاران در تجمع حتی یک شعار هم نداده بودند و صرفاً حق و حقوق قانونی خود را می‌خواستند. پنج نفر از آن‌ها را به دادگاه انقلاب ناحیه سه بردند و بعدتر نفر ششم را هم احضار کردند و گفتند نام او هم در پرونده ثبت شده است. همکارانمان نقل می‌کردند که قاضی دادگاه هم متوجه شده بود موضوع شغلی ومعیشتی بوده و به آن‌ها گفته بود می‌دانم شما می‌خواستید از مسیر اصلی بروید اما شما را به حاشیه کشاندند و برایتان پاپوش درست کردند .

او ادامه داد:درنهایت قاضی با توجه به اینکه این افراد کادر درمان هستند، حکم یک سال حبس پرونده‌شان را تعلیق کرد و برای هر شش نفر، حکم «شش ماه خدمت در مؤسسات و مجامع عام‌المنفعه» صادر کرد که باید هفته‌ای یک روز به این مراکز بروند و کار کنند. در حال حاضر هم منتظر ابلاغیه هستند تا مشخص شود به کدام مرکز باید مراجعه کنند. همچنین به آن‌ها هشدار داده شده

که چون پرونده‌تان یک سال تعلیق است، اگر در این مدت با کسی درگیر شوید یا اعتراضی داشته باشید، پرونده مجدداً به جریان می‌افتد پس باید بدون حاشیه فقط کارتان را انجام دهید .

ماجرای اخراج 100 پرستار و بازگشت به کار با تعهدنامه‌های اجباری

بخش دیگری از حواشی بیمارستان فیاض‌بخش، مربوط به اخراج حدود 100 نفر از پرسنل معترض در ماه‌های گذشته است. یکی از پرستاران درباره سرنوشت این نیروهاگفت: در اوایل ماجرا، یعنی حدود دو ماه پیش، نزدیک به 100 نفر از پرسنل فیاض‌بخش را اخراج کردند. اما زمانی که موضوع رسانه‌ای شد و بازتاب منفی زیادی پیدا کرد، این افراد را به سازمان مرکزی بردند و از همه تعهد گرفتند. یک متن طولانی مقابل پرستاران گذاشتند تا امضا کنند که این آخرین بار است و دیگر به هیچ عنوان اعتراض یا به گفته آن‌ها اغتشاشی نمی‌کنند؛ در واقع تعهد گرفتند که هرگونه اعتراض بعدی به معنای اخراج قطعی است. به پرسنل اعلام کردند یا این متن را امضا می‌کنید یا اخراج می‌شوید و حق ورود به بیمارستان را ندارید .

تقریباً همه به دلیل شرایط معیشتی مجبور به امضا شدند و به سر کار برگشتند، اما دو، سه نفر از همکاران حاضر به امضا نشدند و گفتند ما مطالبات قانونی خود را خواستیم و دلیلی ندارد با دست خودمان چنین تعهدی بدهیم که در نهایت با همان دو، سه نفر قطع همکاری کردند و آن‌ها را اخراج کردند .

حذف ناگهانی 16 تا 28 میلیون تومان از دریافتی ماهانه بدون اطلاع قبلی

به گفته پرستاران فیاض‌بخش، با وجود اینکه پرسنل مشغول کار خود بودند، در هفته‌های اخیر بخش قابل توجهی از دریافتی ماهانه حدود 12 نفر از پرستاران بدون اطلاع قبلی کسر شده است .

یکی از پرستاران در این باره گفت: اخیراً برای دو نفر از همان شش همکار ما نامه‌ای آمد که باید به هیئت تخلفات اداری مراجعه کنند؛ با این عنوان که شما بیمارستان را تعطیل کرده‌اید و بیماران از شما شکایت دارند؛ مسائلی که به هیچ وجه صحت نداشت. این دو همکار ما دفاعیه‌ای نوشتند و به ساختمان تخلفات اداری رفتند، اما اصلاً اجازه ندادند وارد جلسه شوند؛ فردی در طبقه پایین ساختمان نامه را از آن‌ها تحویل گرفت و گفت بروید، دو هفته تا دو ماه دیگر پاسخش می‌آید. همکاران ما منتظر جواب تخلفات اداری بودند که این ماه پس از واریز حقوق‌ها، متوجه شدیم پرکیس و مزایای انگیزشی حدود 10تا12 نفر از پرستاران را پرداخت نکرده‌اند. پنج نفر از آن‌ها جزو همان شش نفری هستند که در دادگاه برایشان حکم صادر شده و مابقی نیز از پرسنل مطالبه‌گر بیمارستان هستند .

این پرستار درباره مبالغ کسرشده و وضعیت همکارانش افزود: مبالغی که تحت عنوان پرکیس و انگیزشی کسر کرده‌اند، برای هر نفر بین 16 میلیون تا 28 میلیون تومان است. یکی از پرستاران با وجود شیفت‌های سنگین، کل حقوق واریزی‌اش در این ماه 14 میلیون و 300هزار تومان بوده است. یکی دیگر از همکاران که دارای سه فرزند است و 25 میلیون تومان از حقوقش کسر شده، در بیمارستان دچار حمله عصبی شد و وضعیت جسمی بسیار نامناسبی پیدا کرد .

او در پایان درباره پیگیری‌های این پرسنل از مدیریت بیمارستان گفت:وقتی همکاران ما به مدیریت مراجعه کردند و پرسیدند چطور پیش از صدور رأی تخلفات اداری، از حقوق ما کسر کرده‌اید و شاید

در نهایت تبرئه شویم، پاسخ دادند که این قانون است؛ ما به پایه حقوق دست نزدیم، اما مزایای انگیزشی را به مدت دو تا سه ماه کسر می‌کنیم تا رأی تخلفات صادر شود و در صورت تبرئه شدن، مبالغ را واریز می‌کنیم. از سوی دیگر، زمانی که پرسنل می‌گویند اگر این اقدام قانونی است و هیئت تخلفات اداری دستور کسر مزایا را داده است، همان نامه کتبی و ابلاغیه را به ما بدهید تا بتوانیم در دیوان عدالت اداری شکایت کنیم، پاسخ می‌دهند که «نامه محرمانه است و نمی‌توانیم به شما بدهیم.» رئیس بیمارستان، رئیس امور اداری و معاونت درمان هر کدام اظهار بی‌اطلاعی می‌کنند. اعلام شده این مبالغ واریز می‌شود، اما استرس ناشی از این وضعیت و اینکه اعلام کرده‌اند این افراد تا سه ماه نباید پرکیس دریافت کنند، فشار زیادی به پرسنل وارد کرده است. برخی از این همکاران می‌گویند اگر ما را اخراج می‌کردند و حق و حقوقمان را می‌دادند تا در مرکز دیگری مشغول به کار شویم، بهتر از این بود که هم شیفت‌های سنگین بدهیم و هم دستمزدمان را دریافت نکنیم.

***ادامه اعتصاب رانندگان بخش خصوصی اتوبوسرانی یزد دراعتراض به و هزینه‌های سرسام‌آور نگهداری خودرو و معیشت ونرخ کرایه**

گزارش رسانه ای شده بتاریخ 13 آبان،از ادامه اعتصاب رانندگان بخش خصوصی اتوبوسرانی یزد دراعتراض به و هزینه‌های سرسام‌آور نگهداری خودرو و معیشت ونرخ کرایه،خبرمی دهد.

بنا بهمین گزارش، ناوگان بخش خصوصی همچنان به چرخه خدمت‌رسانی بازنگشته و موضوع پرداخت‌نشدن سهم دولت طی 15 سال گذشته نیز از مسائل مطرح‌شده در این حوزه است.

با وجود گذشت زمان از آغاز اعتراضات، این بخش همچنان به چرخه خدمت‌رسانی بازنگشته وبا تداوم بازنگشتن ناوگان بخش خصوصی به چرخه فعالیت، وضعیت خدمت‌رسانی حمل‌ونقل عمومی یزد همچنان با ابهام روبه‌روست.

درهمین رابطه:اعتصاب رانندگان بخش خصوصی اتوبوسرانی یزد دراعتراض به و هزینه‌های سرسام‌آور نگهداری خودرو و معیشت ونرخ کرایه

روز شنبه 9 آبان، رانندگان بخش خصوصی اتوبوسرانی یزد برای اعتراض به و هزینه‌های سرسام‌آور نگهداری خودرو و معیشت ونرخ کرایه،دست از کارکشیدند.

برپایه گزارش رسانه ای شده،رانندگان بخش خصوصی اتوبوسرانی در اعتراض به ناهمخوانی دخل‌وخرجشان یعنی فاصله میان نرخ کرایه‌ها و هزینه‌های سرسام‌آور نگهداری و معیشت دست از کار کشیده‌اند.

***ادامه کنش های آموزش‌دهندگان نهضت سوادآموزی کشوربرای تبدیل وضعیت وپایان دادن به بلاتکلیفی 14 ساله با سفر به تهران برای چندمین بار وبرپایی تجمع مقابل وزارت آموزش و پرورش**

آموزش‌دهندگان نهضت سوادآموزی کشوردر ادامه کنش های دامنه دار خود برای تبدیل وضعیت وپایان دادن به بلاتکلیفی 14 ساله از ابتدای هفته جاری از استان‌های مختلف برای چندمین بارخودرا به تهران رساندند وروز چهارشنبه 13 آبان هم مقابل وزارت آموزش و پرورش تجمع کردند.



آنها به خبرنگاررسانه ای گفتند: ما ابتدای هفته جاری از استان‌های مختلف به تهران آمدیم و چند روز است پیگیر مشخص شدن وضعیت خود هستیم .

آنها با بیان اینکه ما آموزش‌دهندگان بعد از سال 92، حدود 14سال است بلاتکلیفیم؛ در سه سال اخیر بارها به ما وعده‌ی حق‌التدریس شدن داده‌اند اما هر بار به بهانه‌ای اجرای آن را به تعویق انداخته‌اند .

آنها افزودند: ما خواستار حق‌التدریس شدن هستیم؛ آیا این مطالبه بعد از 14 سال خدمت‌رسانی با کمترین حقوق و امکانات، خواسته‌ی زیادی‌ست؟ !

معترضان خواستار تعیین تکلیف و روشن شدن وضعیت شغلی خود هستند و می‌گویند: باید آموزش و پرورش تکلیف اشتغال ما را روشن کند.

***تجمع اعتراضی خریداران پروژه 186 واحدی نیایش تهران نسبت به بلاتکلیفی 9 ساله و وعده های توخالی**

روز جمعه 8 آبان، خریداران پروژه 186 واحدی نیایش تهران که از کارگران و بازنشستگان شرکت ملی صنایع مس ایران و شرکت‌های تابعه هستند،برای انعکاس هرچه بیشتر صدای اعتراضشان نسبت به بلاتکلیفی 9 ساله و وعده های توخالی دست به تجمع مقابل این پروژه زدند.



برپایه گزارش رسانه ای شده بتاریخ 13 آبان،این پروژه 186 واحد مسکونی دارد و بنا بر توضیحات خریداران، 124 نفر از کارکنان و بازنشستگان شرکت ملی صنایع مس ایران و شرکت‌های تابعه برای خرید واحدهای آن با شرکت کانی‌مس قرارداد بسته‌اند؛ اما پس از حدود 9 سال، همچنان در انتظار تحویل مسکن هستند.

خریداران می‌گویند کانی‌مس برای ادامه اجرای پروژه با شرکت راهیان سهام قرارداد داشته و این شرکت نیز با شخص دیگری وارد قرارداد شده است. به روایت آنان، اختلافات و مطالبات میان طرف‌های قرارداد، روند تکمیل و تعیین تکلیف پروژه را متوقف کرده است.

معترضان تأکید دارند اختلاف میان شرکت‌ها و اشخاص نباید حقوق قراردادی و سرمایه خریداران را بلاتکلیف نگه دارد. درخواست آنان، بررسی قراردادها و ارائه برنامه‌ای روشن و زمان‌بندی‌شده برای تحویل واحدها یا تعیین تکلیف سرمایه پرداخت‌شده است.

به گفته خریداران، مسئولانی از شرکت کانی‌مس در تجمع حضور داشتند. همچنین شنبه 9 آبان، جلسه‌ای با حضور جمعی از خریداران و نمایندگان آنان در صندوق بازنشستگی کارکنان شرکت مس برگزار شد.

بنا بر روایت حاضران، فدایی، مدیرعامل صندوق، در این جلسه وعده تشکیل کارگروه، بررسی مستندات و پیگیری مشکلات پروژه را مطرح کرد و مقرر شد پس از بررسی مدارک به‌روز، ظرف یک هفته تصمیم‌گیری نهایی انجام شود.

خریداران با اشاره به وعده‌های مشابه در سال‌های گذشته می‌گویند پیگیری‌های پیشین تاکنون به تحویل واحدها یا تعیین تکلیف نهایی سرمایه آنان منجر نشده است. آنان خواستار اعلام نتیجه بررسی‌ها و برنامه عملی برای پایان دادن به این انتظار هستند.

***ادامه اعتراضات گلخانه داران سیستان وبلوچستان نسبت به کاهش سهمیه و تأخیر در تحویل سوخت بابرپایی تجمع گلخانه داران شهرستان گلشن مقابل ساختمان جهاد کشاورزی استان در زاهدان**

روز سه‌شنبه12 آبان،در ادامه اعتراضات گلخانه داران سیستان وبلوچستان نسبت به کاهش سهمیه و تأخیر در تحویل سوخت گلخانه داران شهرستان گلشن دست به تجمع مقابل ساختمان جهاد کشاورزی استان در زاهدان زدند.

***علیه کودک‌کشی در زندان‌های ایران**

جعفر ابراهیمی/معلم

کودکان ما هر روز به اشکال مختلف کشته می‌شوند؛ وقتی به خاطر فقر و نداری، آرزو و امیدشان می‌میرد و رو به مواد مخدر می‌آورند، سرقت می‌کنند یا دچار افسردگی می‌شوند. کودکی که به خاطر تنگدستی و فقر از خانواده متنفر می‌شود و پدر را به گلوله می‌بندد، در همان لحظه خودش نیز کشته می‌شود. وقتی ویدئو و عکس‌هایشان را می‌بینیم که تا کمر در سطل زباله فرو رفته‌اند، یا وقتی می‌بینند که در آینده، با آموزش پولی، جایی برایشان وجود ندارد، در همان لحظه استیصال، این کودکان می‌میرند و فقط نفس می‌کشند. مسئول مستقیم و بلافصل این وضعیت حکومت است.

اما حکومت به این کودک‌کشی راضی نمی‌شود. وقتی در میان اعتراض و قیام مردمی خود را در خطر می‌بیند، مانند گذشته چشم بر همه‌چیز می‌بندد و با شات‌گان بر شقیقه کودکان شلیک می‌کند. ۲۵۰ کودک، دست‌کم آماری است که از جان‌باختن کودکان به دست حکومت در دی‌ماه سال پیش حکایت دارد. در رابطه با قیام‌های پیشین نیز حکومت چنین کرده است.

از طرف دیگر، کودکان با بمب‌های آمریکا و حملات اسرائیل، از جمله در میناب، هدف حمله قرار می‌گیرند و جان عزیزشان قربانی دو سوی این وحشی‌گری می‌شود. اسرائیلی که کودک‌کش بودنش بر همگان مبرهن است، به اسم مبارزه با حکومت ایران به میدان می‌آید، اما انسان‌های بی‌گناه و کودکان را می‌کشد. آمریکای مدعی آزادی نیز که دخالت‌های امپریالیستی‌اش شهره است، به کمکش می‌آید تا کشتار میناب رقم بخورد.

ادامه داستان جالب است: رئیس‌جمهور حکومت ایران، پزشکیان، میناب را پرچم تظلم‌خواهی در سازمان ملل می‌کند؛ در حالی که حکومت او به کودک‌کشی ادامه می‌دهد. کودک کولبر و کودک بلوچ می‌کشد و پا را فراتر می‌گذارد و از طریق قوه قضاییه، برای معترضانی حکم اعدام صادر می‌کند که هنگام دستگیری کودک بوده‌اند.

در پرونده موسوم به «میدان علیخانی اصفهان»، احکام اعدام زیر صادر شده بود:

-علیرضا سپاهی، متولد ۱۳۸۰، محکوم به چهار بار اعدام

-ابوالفضل سپاهی، متولد ۱۳۸۲، محکوم به سه بار اعدام

-علیرضا رئیسی، متولد ۱۳۸۳، محکوم به دو بار اعدام

-قائم حسینی، متولد ۱۳۸۴، محکوم به دو بار اعدام

-گل‌محمد محمدی، متولد ۱۳۸۱، شهروند افغانستان، محکوم به دو بار اعدام

-امیرحسین صفری، متولد ۱۳۷۷، محکوم به اعدام

-امیرحسین ملکی، متولد ۱۳۸۵، محکوم به اعدام

-علی دشتی، متولد ۱۳۸۵، محکوم به اعدام

-امیرحسین ابراهیمی انالوجه، متولد ۱۳۸۵، محکوم به اعدام

-شروین باقریان، متولد ۱۳۸۶، محکوم به اعدام

-عرفان اسفندیاری، متولد ۱۳۸۶، محکوم به اعدام

-ابوالفضل ابراهیمی، متولد ۱۳۸۶، محکوم به اعدام

از این میان، تاکنون ظالمانه افراد زیر به چوبه دار سپرده شده‌اند:

۱ .عرفان اسفندیاری

۲ .گل‌محمد محمدی

۳ .ابوالفضل سپاهی

۴ .امیرحسین صفری

۵ .قائم حسینی

۶ .علیرضا سپاهی

۷ .علیرضا رئیسی

۸ .امیرحسین ملکی

۹ .امیرحسین ابراهیمی انالوجه

و افراد زیر همچنان در انتظار چوبه دار هستند:

۱ .شروین باقریان

۲ .علی دشتی

۳ .ابوالفضل ابراهیمی

پزشکیان در حالی که یکی از عکس‌های کودکان میناب را در سازمان ملل در دست دارد و از حمله آمریکا و اسرائیل شکایت می‌کند، یادش رفته که چه تعداد کودک را در خیابان کشته‌اند و چه تعداد

معترض را در کمتر از ۸ ماه اعدام کرده‌اند. از نظر او لابد عرفان را که ۲۸ تیر به چوبه دار سپردند، جزو کودکان این سرزمین نیست. لابد همان موقع امیرحسین ملکی و امیرحسین ابراهیمی که روز ۱۲ آبان اعدام شدند و شروین و علی و ابوالفضل، اخبار هشت و سی پزشکیان را تماشا می‌کردند یا درباره حرف‌هایش شنیده بودند و به این فکر کرده‌اند که آیا ملاقات آخری در کار هست یا نه؟

یکی از کارگزاران نظام زمانی گفته بود: ما چهارشنبه اعدام می‌کنیم تا خانواده‌ها روزهای پنجشنبه و جمعه فراغت داشته باشند برای کفن و دفن. خب، این بار هم این دو را در این روز به قتل می‌رساندید تا ۱۳ آبان پربار شود.

بدبختانه برخی به جای اعتراض به اصل اعدام، از جمله اعدام کودکان، دنبال این هستند که ببینند امیرحسین ابراهیمی که دو روز پیش و عرفان اسفندیاری که ۲۸ تیر اعدام شدند، هنگام دستگیری ۱۸ سالشان تمام شده بود یا چند روز به ۱۸ سالگی مانده بود. از برخی فعالان و نهادهای حقوق کودک نیز صدایی شنیده نمی‌شود، جز درخواست از رئیس‌جمهور، رئیس مجلس و رئیس قوه قضاییه برای اجرای برخی قوانین؛ از کسانی که امربر دستورات رهبری هستند، رهبری‌ای که خدای دهه شصت را احضار کرده است.

حالا از تدقیق سن کودکی برخی زندانیان توسط برخی فعالان بگذریم. هر سه این کودکان، شروین باقریان، علی دشتی و ابوالفضل ابراهیمی، که در زندان به جوانی رسیده‌اند، در انتظار اعدام‌اند.

کارزار سه‌شنبه‌های نه به اعدام پیش‌تر نسبت به وقوع این جنایات در زندان و اعدام‌ها، از جمله اعدام زندانیان، هشدار داده بود. جالب اینکه تنها بازنشستگان شریف بودند که این صدا را به خیابان آوردند. اگر چون آنان قادر نیستیم علیه اعدام شعار دهیم، کارهای دیگری می‌توان کرد. کارزار همیشه تأکید کرده است که اعدام را با قدرت جمعی می‌توان متوقف کرد. حالا هم کارهای زیادی می‌توان کرد؛ از جمله کنار گذاشتن رفتارهای فرقه‌گرایانه و مخالفت با اعدام بدون اما و اگر و اتحاد علیه اعدام.

هنوز می‌شود این حکومت را بیشتر افشا کرد. هنوز می‌شود درباره اعدام به‌عنوان قتل حکومتی گفت و نوشت و نه به اعدام را به مطالبه‌ای اجتماعی تبدیل کرد. علیه این اعدام‌ها موضع گرفت، ریشه‌های آن را واکاوی کرد و به‌عنوان اصلی‌ترین ابزار سرکوب، در برابرش مقاومت کرد.

هنوز می‌شود صدای زندانیان اعتصابی کارزار سه‌شنبه‌های نه به اعدام شد، اگر تاکنون نبودیم. امروز در آن سوی دنیا، فعالان حقوق بشر به کارزار سه‌شنبه‌های نه به اعدام می‌پیوندند. به هر شکل ممکن می‌توان این کار را کرد. شاید اعدام و کودک‌کشی در زندان متوقف شود.

مانند شعار کارزار: «قدرت ما در همبستگی جمعی ماست»؛ برایش بکوشیم.

***عفو بین‌الملل خواستار توقف فوری اعدام‌ها در ایران، لغو تمامی احکام اعدام و برقراری مهلت قانونی برای لغو کامل مجازات اعدام شد**

عفو بین‌الملل اعلام کرد که روزسه شنبه 3 نوامبر 2026 جمهوری اسلامی امیرحسین ابراهیمی انالوجه و امیرحسین ملکی، دو نفر از بازداشت‌شدگان اعتراضات دی‌ماه 1404 در اصفهان را اعدام کرده است.

این دو در پرونده موسوم به «میدان علیخانی» به اعدام محکوم شده بودند؛ پرونده‌ای که به کشته‌شدن چهار مأمور امنیتی در جریان اعتراضات 8 ژانویه 2026 در اصفهان مربوط می‌شود. به گزارش سازمان حقوق بشر ایران، با اعدام این دو نفر، شمار اعدام‌شدگان این پرونده از ژوئیه تاکنون به 9 نفر رسیده است.

عفو بین‌الملل محاکمه این افراد را به‌شدت ناعادلانه و همراه با شکنجه و اعترافات اجباری توصیف کرده و از خطر اعدام شش محکوم دیگر این پرونده خبر داده است. سازمان حقوق بشر ایران نیز سه نفر از محکومان باقی‌مانده را در معرض خطر جدی اعدام معرفی کرده است.

بر اساس گزارش سازمان حقوق بشر ایران، شمار معترضان اعدام‌شده در ارتباط با اعتراضات دی‌ماه 1404 و ژانویه 2026 به دست‌کم 36 نفر رسیده است.

عفو بین‌الملل خواستار توقف فوری اعدام‌های برنامه‌ریزی‌شده، لغو تمامی احکام اعدام و برقراری توقف رسمی اجرای مجازات اعدام با هدف لغو کامل آن شده است.

***ضرب و شتم معلم علی احمدی بازنشسته ۷۷ ساله و اهل ممسنی در زندان شیراز**

علی احمدی معلم بازنشسته زندانی توسط فردی به‌نام «محمد صادقی»، مسوول بند قرنطینه زندان عادل‌آباد شیراز،مورد ضرب‌وشتم قرار گرفت.

منابع مطلع گفته‌اند که مقامات زندان عادل‌آباد می‌خواستند حین انتقال به چشم‌پزشکی آقای احمدی، به او دست‌بند و پابند بزنند و وقتی او مخالفت کرده، محمد صادقی او را زیر کتک گرفته است. مسوول بند قرنطینه زندان عادل‌آباد با «مشت به سر و صورت و بینی» این معلم بازنشسته ۷۷ساله که سه دوره هم عضو شورای شهر نورآباد ممسنی بوده زده و با «لگد هم ضرباتی به کمر» او وارد کرده است.

کانون فرهنگیان اسلامشهر ضمن محکومیت این برخورد متوحشانه ، خواستار بازداشت ومحاکمه عادلانه ی محمد صادقی و آزادی بی قید و شرط علی احمدی و سایر معلمان زندانی می باشد .

***کانون نویسندگان ایران:اعتراض انجمن فیلم کوتاه ایران به «اعلام جرم علیه جعفر پناهی»**

خبر

انجمن فیلم کوتاه ایران با انتشار بیانیه‌ای، به «اعلام جرم علیه جعفر پناهی» اعتراض کرد و این اقدام را نقض آزادی بیان و فعالیت هنری خواند. این انجمن، استفاده از سازوکارهای قضایی و امنیتی برای فشار بر جامعه هنری را مغایر با حقوق بنیادین شهروندان دانست و به مصادره اموال هنرمندان هشدار داد. در پایان، از سینماگران و خانه سینما خواسته شد تا در برابر نقض حقوق همکاران خود موضعی روشن اتخاذ کنند.

اعتراض انجمن فیلم کوتاه ایران به «اعلام جرم علیه جعفر پناهی»

انجمن فیلم کوتاه ایران با انتشار متنی به «اعلام جرم علیه جعفر پناهی» اعتراض کرد.

در بخشی از این متن آمده است: «حق آزادی بیان و فعالیت هنری از حقوق بنیادین هر شهروند است و نباید به جایگاه حرفه‌ای، شهرت یا گرایش‌های فکری و سیاسی افراد وابسته باشد. دفاع از حقوق جعفر پناهی، پیش از آن‌که دفاع از یک فیلمساز شناخته‌شده باشد، دفاع از حق هر شهروند برای بیان دیدگاه، نقد قدرت و فعالیت مستقل فرهنگی و هنری است.«

این انجمن همچنین ضمن اشاره به «سازوکارهای قضایی و امنیتی برای اعمال فشار بر جامعه‌ی هنری و محدودسازی فعالیت‌های مستقل فرهنگی» این سازوکارها را «مغایر با آزادی بیان و استقلال فعالیت هنری» دانسته است.

در این متن ضمن هشدار در خصوص «گسترش رویکردهایی» که «فعالیت‌های فرهنگی و هنری را در معرض سوءظن و تعقیب قضایی قرار می‌دهند» به «هرگونه توقیف یا مصادره اموال هنرمندان در چارچوب چنین برخوردهایی» نیز اعتراض شده است.

انجمن فیلم کوتاه ایران در پایان «از تمامی هنرمندان، فعالان سینمای ایران، اصناف سینمایی و به‌ویژه خانه سینما» خواسته است «در برابر نقض حقوق قانونی و صنفی همکاران خود، موضعی روشن و مسئولانه اتخاذ کنند».

***محرومیت زهره جاوید، معلم یاسوجی از حق تدریس در پی رد صلاحیت گزینشی**

زهره جاوید، معلمی با ۱۰ سال سابقه تدریس در مدارس غیردولتی یاسوج، که طی سال‌ها با عشق، تعهد و وجدان حرفه‌ای در مسیر آموزش دانش‌آموزان تلاش کرده است، از ابتدای مهرماه از ادامه تدریس محروم شده است.

بر اساس گزارش‌های دریافتی، نهادهای امنیتی از سوی یکی از مؤسسان مدرسه غیردولتی در یاسوج، زمینه‌ساز رد شدن گزینش وی در سه مرحله و ارجاع پرونده‌اش به دیوان عدالت اداری شده است. در پی این روند، ادامه همکاری و فعالیت آموزشی ایشان از ابتدای مهرماه به اجبار متوقف شده است.

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران، محروم‌سازی معلمان از حق اشتغال به دلیل بیان دیدگاه‌ها و حساسیت نسبت به مسائل اجتماعی را محکوم می‌کند و بر ضرورت صیانت از حق اشتغال، آزادی بیان و امنیت شغلی معلمان تأکید دارد.

معلم نباید به دلیل داشتن صدای مستقل و وجدان اجتماعی، از حق آموزش و تدریس محروم شود.

***دیدار مسعود فرهیخته معلم زندانی با خانواده**

#مسعود_فرهیخته معلم زندانی که از ۹ تیر سال جاری به همراه #زرتشت_احمدی_راغب در سلول انفرادی ایزوله شده با محرومیت تماس و ملاقات و مرخصی مواجه شده بود ، روز سیزدهم آبان توانست پس از مدت ها با خانواده خود دیدار کند.این معلم زندانی که طی چهار ماه گذشته تنها سه بار طی تماس کوتاه در حضور افسر نگهبان توانسته بود با خانواده خود صحبتی کوتاه کند،آخرین بار در ۱۱ مهر سال جاری خبر اعتصاب غذای خود به همراه زرتشت احمدی راغب داد که در پی

درخواست برخی تشکل های صنفی و کارگری و فعالان صنفی و مدنی و حقوق بشر پس از دو هفته این دو زندانی سیاسی به اعتصاب غذای خود پایان دادند.

شایان ذکر است مسعود فرهیخته در این دیدار با روحیه بالا همچنان از مواضع اعتراضی خود دفاع کرده و به مناسبت سیزدهم آبان عنوان داشته که حاکمان این روز را با سواستفاده از دانش آموزان به نام آنان گره زده اند اما به کام نظام ایدئولوژیک خود، کشور را طی چند دهه به پرتگاه و ورطه هلاکت رسانده اند.

منبع:کانال فرهنگیان البرز

***درخواست فدراسیون روزنامه‌نگاران آسیا و اقیانوسیه از حفاظت فوری از روزنامه‌نگاران در یمن**

فدراسیون روزنامه‌نگاران آسیا و اقیانوسیه از همه طرف‌های درگیر در یمن خواسته است به حملات و تهدیدها علیه روزنامه‌نگاران پایان دهند و امنیت کارکنان رسانه‌ها را تضمین کنند.

این فدراسیون در بیانیه‌ای به مناسبت روز جهانی پایان دادن به مصونیت از مجازات جرایم علیه روزنامه‌نگاران اعلام کرد که با تشدید درگیری‌ها، شماری از روزنامه‌نگاران کشته، زخمی یا بازداشت شده‌اند و اطلاعات اندکی درباره محل نگهداری و وضعیت بازداشت‌شدگان در دست است.

به گفته این فدراسیون، دست‌کم 117 نفر از کارکنان رسانه‌ها در سپتامبر 2026، از ترس بازداشت به‌دلیل فعالیت حرفه‌ای خود، شهر بندری مخا و مناطق اطراف آن را ترک کردند.

محمد آیدا، روزنامه‌نگار یمنی، نیز 24 ژوئن همان سال بر اثر انفجار بمبی که در خودروی او در شهر مکلا کار گذاشته شده بود، کشته شد.

این فدراسیون با یادآوری حمایت قوانین بین‌المللی بشردوستانه از روزنامه‌نگاران به‌عنوان غیرنظامی، از طرف‌های درگیر خواست به آتش‌بس بازگردند.

***پنجمین روز اعتراضات کارگران صنعت پوشاک بنگلادش؛ تعطیلی صدها کارخانه و خروج نزدیک به 700 هزار کارگر از محل کار؛ یورش پلیس با گاز اشک‌آور و نارنجک‌های صوتی، مجروح‌شدن ده‌ها کارگر و بازداشت تعدادی از آنان؛ موافقت هیئت دستمزد با تغییر ساختار پرداخت از دسامبر، بدون تعیین میزان افزایش دستمزد**

اعتراضات کارگران صنعت پوشاک بنگلادش که از شنبه 31 اکتبر آغاز شده، روزهای سه‌شنبه و چهارشنبه 3 و 4 نوامبر نیز در مناطق صنعتی مختلف کشور ادامه یافت و با گسترش اعتصاب و تجمعات خیابانی، مسدودکردن جاده‌ها و حمله پلیس و استفاده از گاز اشک‌آور و نارنجک‌های صوتی و زخمی‌شدن ده‌ها کارگر و بازداشت تعدادی ازآنها همراه شد.



روز سه‌شنبه 3 نوامبر، اعتراضات در مناطق صنعتی میربور، گازی‌پور، ساوار، آشولیا و نارایان‌گنج گسترش یافت. به گزارش انجمن تولیدکنندگان و صادرکنندگان پوشاک بنگلادش، بیش از 300 کارخانه فعالیت خود را متوقف کردند و نزدیک به 695 هزار کارگر از محل کار خارج شدند. مسدودشدن جاده‌ها و بزرگراه‌ها، رفت‌وآمد در مناطق صنعتی را مختل کرد. پلیس برای متفرق‌کردن کارگران از گاز اشک‌آور و نارنجک‌های صوتی استفاده کرد و شماری از معترضان بازداشت شدند. فعالیت ایستگاه متروی میربور 10 نیز به‌طور موقت متوقف شد.



روز چهارشنبه 4 نوامبر، اعتراضات وارد پنجمین روز خود شد. ده‌ها هزار کارگر در مناطق صنعتی به خیابان آمدند. در ساوار،درگیری‌هایی میان نیروهای امنیتی وکارگران رخ داد. پلیس با شلیک گاز اشک‌آور و نارنجک‌های صوتی به مقابله با معترضان پرداخت ومعترضان خودروهای پلیس را به آتش کشیدند . گزارش‌ها همچنین از زخمی‌شدن ده‌ها نفر و بازداشت تعدادی از کارگران حکایت داشتند.

در گازی‌پور نیز کارگران با مسدودکردن یکی از بزرگراه‌های اصلی، اعتراض خود را ادامه دادند.



همزمان با ادامه اعتراضات، هیئت شش‌نفره تعیین حداقل دستمزد کارگران پوشاک در نشست چهارشنبه خود با اجرای ساختار جدید دستمزد از ماه دسامبر موافقت کرد؛ اما میزان افزایش دستمزد هنوز مشخص نشده است. بر اساس اعلام نماینده کارگران در این هیئت، قرار است نخستین حقوق بر مبنای ساختار جدید در ژانویه پرداخت شود.

کارگران خواستار افزایش حداقل دستمزد ماهانه از 12500 به 30هزار تاکا، پرداخت حقوق و مزایای معوقه، پرداخت منظم دستمزدها تا هفتم هر ماه و پایان‌دادن به اخراج‌های خودسرانه و قرار دادن کارگران در فهرست سیاه هستند.

صنعت پوشاک بنگلادش حدود چهار میلیون کارگر را در استخدام دارد و بیش از 80 درصد درآمد صادراتی کشور از این صنعت تأمین می‌شود.

***فراخوان مشترک اتحادیه‌ها و سازمان‌های مدافع حق مسکن در هفت کشور اروپایی برای تظاهرات هماهنگ 20 تا 22 نوامبر علیه گرانی، بحران مسکن و سیاست‌های ریاضتی**

اتحادیه‌ها، سازمان‌های مدافع حق مسکن و جنبش‌های اجتماعی از فرانسه، بریتانیا، بلژیک، یونان، اسپانیا، پرتغال و ایتالیا، در نشستی مشترک در پاریس در روز سه‌شنبه 3 نوامبر، با صدور بیانیه‌ای خواستار برگزاری تظاهرات هماهنگ در سراسر اروپا در روزهای 20 ، 21 و 22 نوامبر شدند.

این فراخوان در واکنش به افزایش هزینه‌های زندگی، گسترش بحران مسکن و گرانی مواد غذایی و حمل‌ونقل صادر شده است. سازمان‌های شرکت‌کننده همچنین نسبت به بازگشت سیاست‌های ریاضتی و افزایش هزینه‌های نظامی هشدار داده‌اند.

مطالبات مشترک این حرکت شامل تضمین حق مسکن و کنترل قیمت مسکن، مواد غذایی و انرژی؛ افزایش دستمزدها و مستمری‌ها؛ تأمین خدمات عمومی باکیفیت، به‌ویژه در آموزش و بهداشت؛ تضمین حق کار و حقوق مهاجران؛ مالیات بر ثروت‌های بزرگ و پایان‌دادن به مسابقه تسلیحاتی و گسترش سوخت‌های فسیلی است.

در میان شرکت‌کنندگان فرانسوی، اتحادیه عمومی کار (CGT)، اتحادیه سولیدر (Solidaires)، انجمن حق مسکن (DAL)، اتحادیه سندیکایی دانش‌آموزان و هماهنگی جلیقه‌زردها حضور داشتند. از دیگر سازمان‌های شرکت‌کننده می‌توان به اتحادیه مستأجران لندن، اتحادیه USB-ASIA ایتالیا و سازمان‌های مدافع حق مسکن در اسپانیا، بلژیک، یونان و پرتغال اشاره کرد.

akhbarkargari2468@gmail.com